

arbejder anderledes end den danske, hvilket ville være tilfældet, hvis kravet ikke blev stillet. Og da medlemskab af de danske fagforeninger står åbent for de udenlandske gæstearbejdere, er der ingen restriktioner, som hindrer dem i at få arbejde.

Konklusionen er derfor, at eksklusivbestemmelserne i de kollektive overenskomster — ligesom i øvrigt alle andre punkter i de faglige overenskomster — kan opretholdes ved et medlemskab af EF.

Disse spørgsmål har været rejst under Folketingets retsudvalgs besøg i Bryssel i begyndelsen af juni 1972, hvor EF-kommis-sionens juridiske afdeling gav en ganske tilsvarende besvarelse.

Spørgsmål 35:

Hvilke metoder anvender parlamenterne i de nuværende medlemsstater for at kunne følge og debattere de under udarbejdelse værende forslag til forordninger, direktiver m. v.?

Svar:

Oplysninger om EFs virksomhed (specielt forslag til nye forordninger, direktiver m. v.) tilgår de nationale parlamenter ad 3 forskellige veje.

1. „De europæiske Fællesskabers Tidende“ indeholder alle væsentlige forslag fra Kommissionen til nye retsakter.

Herudover udsender Kommissionen talrige publikationer, bl. a. den månedlige bulletin, der indeholder redegørelser for påtænkte initiativer fra EFs side.

2. Gennem medlemskabet af Det europæiske Parlament får hvert lands repræsentanter i parlamentet kendskab til de forslag, der af Rådet eller Kommissionen er sendt til høring i Parlamentet. Medlemmer af Det europæiske Parlament kan derudover gennem spørgsmål til Kommissionen og Rådet kræve oplysning om disses virksomhed, ligesom der på uformelt plan er betydelig kontakt mellem Kommissionen og Parlamentets stående udvalg.

3. De nuværende EF-landes parlamenter har endvidere praktiseret forskellige ordninger, der tilsigter at holde de nationale parlamenter underrettet om udviklingen i EF. I det følgende vil ordningerne i Belgien, Frankrig, Italien, Nederlandene og Tyskland blive gennemgået.

Belgien.

Art. 2 i den belgiske tiltrædelseslov af 1957 lyder således:

„Regeringen præsenterer hvert år i Parlamentets kamre en rapport vedrørende iværksættelsen og anvendelsen af Traktaterne og de akter, der er annekser dertil“.

I praksis har regeringen dog kun meget uregelmæssigt rapporteret til det belgiske parlament. I tidsrummet 1967-71 er der således ikke afgivet nogen rapport.

Det belgiske parlaments 2. kammer nedsatte i 1962 et stående udvalg for europæisk integration. Udvalgets opgave er at fremskaffe information om virkningerne og anvendelsen af de europæiske samarbejds-traktater, at overvåge iværksættelsen af traktaterne og at følge udviklingen i de organisationer, der er oprettet i henhold til traktaterne. Medlemmer af Europaparlamentet, der antages at være velinformede om europæisk samarbejde, kan ikke vælges til udvalget, hvis væsentligste funktion er at sikre parlamentets kendskab til det europæiske samarbejde.

Udvalgsdrøftelser af forslag til rådsvedtagelser er ikke lovfæstede og finder i det store og hele ikke sted.

Frankrig.

Art. 2 i den franske tiltrædelseslov lyder således:

„Regeringen skal årligt til godkendelse forelægge Parlamentet en beretning om anvendelsen af traktaten om Det europæiske økonomiske Fællesskab og foretagne økonomiske, fiskale og sociale forholdsregler i Fællesskabet og med redegørelse for de forholdsregler, som den har taget eller påtænker at foretage for at lette de nationale forholds tilpasning til de nye markedsforhold.“

Så vidt det er markedssekretariatet bekendt, har der ikke været afgivet sådanne beretninger fra den franske regering til Nationalforsamlingen, ligesom denne kun undertagelsesvis inddrages i behandlingen af forslag til rådsvedtagelser.

Italien.

Den italienske tiltrædelseslovgivning indeholder ingen bestemmelser om Parlamentets indseende med udviklingen i EF.

I praksis har regeringen siden 1967 regelmæssigt afgivet rapport om udviklingen i EF. De stående parlamentsudvalg beskæf-